

1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் 421
காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

1984 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல், (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

5. தமிழ்நாடு 1984-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984) பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

422 தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984)

[1984 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன் மொழியப்பட்ட
தீர்மானம்—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட. தமிழ்நாடு, 1984-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984) பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய் விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட முன்வடிவுகள் எல்லாம் இன்றே கடைசி என்பதால் இவை களைப்பற்றி விவாதிக்கிற நேரத்தில் எங்கே பார்த்தாலும் “இன்றே கடைசி, இன்றே கடைசி” என்று குரல் கொடுத்துக்கொண்டு லாட்டரி சீட்டுக்களை விற்கிறார்கள். இதன் மீது வரி விதிக்க வேண்டும் என்று அரசு முடிவெடுத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆடம் ஸ்மித் அவர்கள் வரியைக் குறைத்து அல்லது வரி இல்லாத அரசாங்கத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருந்தாலும், ஒரு சோஷலிச அரசாங்கம் வரி விதிக்காமல் வாழ முடியாது. அதைப் போலவே தொழில்களை இயக்கிவிட்டு வருவாயைப் பெருக்குகிற நிலையைப் பார்க்கிறபோது, இது தேவை என்றே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு

“It is so difficult to tax and please as it is to marry and be wise.” அதாவது விவாகம் செய்து கொள்பவன் விவேகமாக இருந்துவிட முடியாது. அதைப்போலவே அரசை நடத்துகிறவர்களும் எந்தெந்தத் துறையில் வரியை விதித்து, மாநிலத்தில் வருவாயைப் பெருக்க முடியும் என்று பார்க்கிற முறையில் தான் நான் இதைப் பார்க்கிறேன்.

லாட்டரி சீட்டுகளைப்பற்றி இருக்கிற நிலைமையையும், மக்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிற நிலைமையையும் அரசு பார்க்க வேண்டும். முதலில் வெளி மாநிலச் சீட்டுக்கள் இங்கே விற்பனை செய்யக்கூடாது என்ற முயற்சியை மேற்கொண்டபோது அதற்காக வழக்கு மன்றத்திற்குப் போனார்கள். அதனாலே அதை நம்மாலே நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இதைப் பொறுத்த மட்டில். மத்திய அரசுதான் ஒரு முடிவெடுத்து, மாநிலங்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க, குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில்தான் அதிகமாக லாட்டரி சீட்டுக்கள் விற்பனை ஆகிய காரணத்தால், நம் அரசு பாதிக்காத நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இதனால்தான் ஜெயின், அன்வர் போன்ற பல பெரிய

தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) 423
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984)

1984 மார்ச் 8]

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

வியாபாரிகள் கையிலே இந்த விற்பனை அகப்பட்டுக்கொண்டு நமக்கெல்லாம் அறிவுரை சொல்லுகிற நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். லாட்டரிச் சீட்டுகள் மீது வரி விதிப்பு என்ற உடனே அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? இது அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டம் ஆயிற்றே, இது அண்ணா வழியில் நடைபோடுகிற அரசாயிற்றே, நீங்கள் இந்த லாட்டரி சீட்டுக்கள்மீது வரி விதித்து நசுக்கலாமா என்று முழக்கமிட்டார்கள். அண்ணா அவர்களைப்பற்றி நன்கு தெரிந்தவர்தான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் இந்தியாவில் இருக்கிற பரிசுச் சீட்டுக்கள் அனைத்தும் தமிழ்நாட்டில் விற்கப்பட்டு, இங்கே இருக்கிற ஏழை மக்கள் அதை வாங்குவதையே ஒரு வேலையாகக் கொண்டு 'கோடி வரும், கோடி வரும்' என்று வாழ்க்கையில் ஒரு கோடிக்கே மக்கள் போய்க்கொண்டிருப்பதை நிச்சயமாக அண்ணா அவர்கள் விரும்பியிருக்க மாட்டார்கள். நாமும் விரும்பமாட்டோம்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. சி. இராமலிங்கம் தலைமை)

அதனாலே இந்த லாட்டரிச் சீட்டினாலே வந்திருக்கின்ற வம்பு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. நூறு ரூபாய்க்கு வாங்கினால், ஒரு பரிசு இருக்கிறது என்று சொல்லி, ஐந்து பத்து ரூபாய்க்கு குறைந்தபட்சம் பரிசு இருக்கும் என்று கருதி, 100 ரூபாய்க்கு வாங்கினால் 50 ரூபாய் கைக்குத் திரும்ப வந்துவிடும் என்ற கருத்திலே 300 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவர்கள்கூட மாதம் 100 ரூபாய்க்கு வாங்கும் நிலைக்கு வந்து பல ஏழையெளிய குடும்பங்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் கூட தங்கள் வீடுகளை இழக்கின்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

முதலிலே, “அண்ணா அவர்கள் திட்டம், அதைக் கைவிடாதீர்கள்” என்று சொன்னார்கள். பிறகு இன்னமொரு அச்சுறுத்தல். வேறு மாநிலங்களுக்குப் போய், பெங்களூரிலிருந்து நடத்துகிறோம், பாலக்காட்டில் நடத்துகிறோம், மணி ஆர்டரில் வாங்குங்கள் என்று அரசாங்கத்திற்கு அச்சுறுத்தல்கள். இப்போது அதுவும் நடக்காது மூன்றாவது கட்டத்திற்கு வந்து, நாங்கள் மூன்று இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்கிறார்கள். நல்ல வேளையாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களை மூடுங்கள், நாங்களே வேலை வாய்ப்பு தருவோம் என்று சொல்லாமலிருப்பது கொஞ்சம் ஆச்சர்யமான விஷயம். அதனாலே அரசு இதை எச்சரிக்கையாகக் கருத வேண்டும். இது எந்த அளவிற்கு மக்களைப் பாதித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அண்ணா அவர்கள் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு சீட்டு என்று கொண்டுவந்து மக்கள் நல்வாழ்விற்குப் பயன்

424 தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984)

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

[1984 மார்ச் 8]

படுத்தக் கொண்டு வந்த அந்தக் காரியம் இன்று நாடு பூராவும் பரவி, இருக்கின்ற வியாபாரக் கடைகளையெல்லாம் அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்கி லாட்டரி சீட்டு நடத்தும் அளவிற்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது.

அண்மையில் கோவை வியாபாரி, இரண்டாண்டுகள் நடத்தியவர், வீட்டில் வருமான வரி அதிகாரி சோதனையிட்டு 35 லட்சம் ரூபாய் பிடித்திருப்பதாக அறிகிறேன். அதிலே உள்ளச் சீட்டு இருக்கலாம். இதை விசாரித்து என்ன தவறு நடக்கிறது என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

பள்ளிக்கூடப் பிள்ளையை அழைத்து இந்தியாவிலே என்னென்ன மாநிலங்கள் இருக்கின்றன என்று கேட்டபோது. எல்லாப் பெயர்களையும், அவன் சொல்லி முடித்தபோது, ஆசிரியர் ஆச்சரியத்தோடு எப்படி அனைத்து மாநிலங்களின் பெயரும் உனக்குத் தெரிந்தன என்று கேட்டபோது 'என்னுடைய தந்தை அனைத்து மாநிலப் பரிசுச் சீட்டுக்களையும் வாங்குகிறார்' என்று சொன்னானாம். மாநிலங்கள் என்னென்ன என்று தெரிந்துவிடுகிற அளவிற்கு எல்லா மாநிலங்களும் இந்தச் சீட்டில் வந்துவிடுகின்றன. அச்சடிக்க வசதிகளை இல்லாத மாநிலத்தின் பெயர் கூட வந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அந்த மாநிலங்களிடம் இங்குள்ள ஏஜெண்டுகள் அணுகி இந்தந்த திட்டம் 15 நாள் பரிசுச் சீட்டு, வாரம் ஒரு பரிசுச் சீட்டு, இத்தனை சதவீதம் பரிசு, நாங்கள் வழி சொல்லுகிறோம் என்று கூறி, அந்த மாநிலத்தின் சீட்டுகளை இங்கே அச்சடிக்கிறார்கள். இப்போதுதான் தமிழ் நாட்டு பரிசுச் சீட்டை நல்ல முறையில் வண்ணக் காகிதத்தில் அச்சடிக்க இந்த அரசால் முடிந்திருக்கிறது. ஆனால் தனி மனிதரால் எப்படி இதை நடத்த முடிகிறது? அந்த மாநிலத்துக்காரர்களைக் கூட இவர்கள் எமாற்றுகிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஒரு லட்சம் சீட்டு என்று அச்சடித்து இவ்வளவு ரூபாய் உங்களுக்குத் தருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, 10 லட்சம் சீட்டுக் களை அச்சடித்து பல மாநிலங்களில் விற்று, அந்தந்த மாநிலங்களில் பரிசு விழும்போது ஓடிப்போய் நாங்களே பணம் தருகிறோம் பத்து சதவீதத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு என்று வாங்கி அந்த அரசாங்கத்தையும் எமாற்றுவது மட்டுமல்லாமல், கள்ளப் பணத்தையும் நுழைய விடுகிறார்கள். ஐந்து லட்சம் பரிசு விழுந்தவுடனே ஓடிச் சென்று ஆறு இலட்சம் ரூபாய் வாங்கிக்கொள், முன்கூட்டியே தருகிறேன் என்று சொல்லி பண முதலாளிகள். கள்ளப் பணத்தை நடமாட வழிவகுக்கிறார்கள். இப்படி சமுதாயத்தில் ஏழை யெளியவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். முதலாளிகள் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஜெயின், அன்வார் ஆகியவர்கள் ஆதிக்கங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு அரசாங்கத்திற்கும், பொது மக்களுக்கும் அச்சுறுத்தல்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 8]

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

இன்று பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால் லாட்டரிச் சீட்டு விளம்பரங்கள் வருகின்றன - எனக்கு மகிழ்ச்சி செய்தியாளர் என்ற முறையிலே. விளம்பரம் இல்லையே என்ற கவலையை லாட்டரிச் சீட்டு போக்கியிருப்பது என்பது பத்திரிகைகாரர்களுக்கு ஒருவேளை மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடும். நான்கு கோடி மக்கள் உள்ள நாட்டில் அதிகமாக விற்கக் கூடிய பத்திரிகையின் அளவு மூன்று இலட்சம் என்றால், ஒரு சதவீதம் பேர்தான் படிக்கிறார்கள். காரணம் அதிலே விளம்பரம் வருவதில்லை. வேடிக்கை என்னவென்றால், அரசியல்வாதிகளைப் பற்றிய செய்திகளைக் காட்டிலும் புதிய லாட்டரிச் சீட்டு நிலைய திறப்பு விழாச் செய்திகள் அதிகம் வருகிற அளவிற்கு உள்ள பத்திரிகைகளைத்தான் மக்கள் விரும்புகிறார்கள். நான் ஒரு பத்திரிகை அலுவலகத்திற்குப் போனேன். அப்போது சட்டமன்றம், மேலவை நடந்து கொண்டிருந்தன. பொதுவாக சட்டமன்றப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் 12 மணிக்குப் பேசுபவர்கள் தடித்த வார்த்தைகளைப் போடுவார்கள். ஏனென்றால் பத்திரிகைக்காரர்கள் தலைப்பைப் போடுவதற்குக் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். நான் அங்கே போன நேரத்தில் அதைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைத்தேன். சட்டமன்றப் பேரவையிலே என்ன நடக்கிறது, மேலவையிலே என்ன பேசினார்கள் என்று பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் பார்க்கவில்லை. அவர்கள் ஒரு மாநிலத்தினுடைய லாட்டரி சீட்டின் முடிவை எதிர்நோக்கியிருந்தார்கள். அதுதான் முக்கியமான செய்தி என்ற நிலைமை இருக்குமானால், நாம் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறோம்?

(பிற்பகல் 12—20)

விவகாரம் என்கே வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து நிச்சயம் இந்த அரசு வரி விதிப்பது மட்டுமல்லாமல், இந்த லாட்டரிச் சீட்டிலே வந்திருக்கிற வம்பு, லாட்டரிச் சீட்டு நடத்துபவர்களாலே நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற இன்னல்கள், ஏழைக் குடும்பங்களுடைய பாதிப்பு, அன்றாடம் ஏழைக் குடும்பங்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு உணவு கூட வாங்குவதைவிட, ஒரு கோடி வரும் நாளை என்ற ஏக்கத்திலும், அற்ப ஆசையிலும் எதிர்கால அதிர்ஷ்டத்திலே நம்பிக்கைகொண்டு, பெரியாரும் அண்ணாவும் மக்களுடைய மூட நம்பிக்கையைப் போக்கிய இந்த நாட்டிலே ஒரு மூட நம்பிக்கையிலே இந்த சமுதாயம் போய்விடாதவாறு காக்கிற முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று, அமைகிறேன்.

426 தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984)

[1984 மார்ச் 8]

* திரு. ப. மாணிக்கம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை பொதுவிலை நான் ஆதரிக்கிறேன். வழக்கமாக எதிர்க்கிற நிலையிலிருந்து மாறுபட்டு ஆதரிக்கிறேன். இந்த லாட்டரி டிக்கட்டுக்கு வரியைப் போட்டுக் கொண்டு வருவதைவிட இதை அறவே நிறுத்தினால் நல்லது. ஏனென்றால் மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்த அரசு மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பேச, பல்வேறு வாதங்களிலே தங்களுக்கு எது வசதியோ, அதைத் தான் பயன்படுத்துவது வழக்கம். பல்வேறு மாநிலங்களிலே பார்த்த வரையிலும் எல்லா மாநிலங்களை விட நம்முடைய மாநிலத்திலே தான் மூன்று விஷயங்களில் ஒங்கி நிற்கிறது. ஒன்று லாட்டரி, இரண்டு மது. மூன்றாவது சினிமா. தமிழ் நாட்டில் சினிமா தான் ஒங்கி நிற்கிறது. இந்த மூன்று மயக்கங்களும் தமிழகத்திலே அதிகம். மூன்று மயக்கங்களிலே ஒன்றின் மீதாவது நடவடிக்கை எடுப்பது நல்லது. தமிழ் நாடு ஏற்கெனவே வறுமை அதிகம் உள்ள மாநிலம். எந்த மாநில லாட்டரி டிக்கட்டுக்கும் அவர்கள் இங்கே வந்து இந்தியா முழுவதும் ஏஜென்சி கொடுக்கிறார்கள். இந்தியாவுக்கே ஏஜென்சி எங்கே என்றால், தமிழகத்திலேதான். அதிலும் அது அதிகமாக விற்பது கோவை என்று விவரம் தெரிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். இது விசாரித்து அறிந்ததிலே கிடைத்த சில விவரங்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைய சமுதாயத்திலே பல்வேறு விஷயங்களில் பல்வேறு மோசடிகள் நடக்கின்றன. இதிலும் பல்வேறு மோசடிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே இது குறைந்த பட்ச நடவடிக்கை என்றாலும், அதை வரவேற்பது மட்டுமல்ல, அரசு யோசித்து இந்த லாட்டரி டிக்கட்டை தமிழகத்தில் தடை விதித்து நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போகிறவன் போகத்தான் செய்வான். நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு, அப்படிப்பட்ட உறுதியான நிலையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த லாட்டரி டிக்கட்டிலே பல பொய் டிக்கட்டுகள் விற்கின்றன. பொய் டிக்கட்டுகள் என்று சொன்னால், போலி டிக்கட்டுகள் விற்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் கண்டுபிடிப்பது அவ்வளவு சுலபம் அல்ல. அசலே இருக்கிறது; கையெழுத்துத்தானே முக்கியம். அதிலே, அந்தக் கையெழுத்து வருகிறது; இதை எல்லாம் ஆதாரம் இல்லாமல் சொல்லவில்லை. அதற்குரிய தயாரிப்பு போடு அவர்கள் செய்கிறார்கள். இரண்டாவது 600 ரூபாய் சம்பாதிக்கிறவன் 250 ரூபாய்க்கு லாட்டரி டிக்கட்டுகள் வாங்குகிறான். ஒரு தொழிலாளிகூட ஏராளம் வாங்குகிறான். இந்தப் பணத்தைப் பாங்கியில் போட்டாலே உதவுமே என்று சொன்னபோது எத்தனை வருஷம் கஷ்டப்பட்டாலும் முன்னேற முடியாது என்ற காரணத்தினாலே, ஏதாவது ஒரு தடவை

1984 மார்ச் 8] [திரு. ப. மாணிக்கம்]

விழாதா என்று வாங்குகிறோம் எனச் சொல்கிறார்கள். ஒரு தடவை கூட விழவில்லை. இந்த லாட்டரியிலே நம்பிக்கை என்பதுதான் மட்டுமல்ல இன்றைக்குள்ள சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் பல இன்றைக்குள்ள பொருளாதார, சமூக நிர்ப்பந்தத்தில் அடிப்பட்டுப் போகும். நேற்றைய சமூக சீர்திருத்தவாதி இன்றைக்கு தலைசிறந்த பக்தன். இப்படியெல்லாம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. காரணம் சமூக சீர்திருத்தத்தில் அஸ்திவாரம் பலவீனமானது. இருந்தாலும் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் சொல்கிறேன். லாட்டரி ஹேண்டாமென்று நெறிமுறை (மார்ஸ்) அடிப்படையில் சொல்லவில்லை; பொருளாதார அடிப்படையிலே தமிழ் நாட்டில் வேண்டாத, விரும்பத்தகாத இந்தப் போக்கும் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதால் உழைப்புக்குக் கிடைக்கவேண்டிய மரியாதை நவீன சமுதாயத்திலே உண்டு. இதற்கு முன்னால் உழைப்புக்கு மரியாதை இல்லை. சொத்துக்குத்தான் மரியாதை. இப்போது உழைப்புக்கு எல்லா நாட்டிலேயும் மரியாதை இருந்தது; இருந்து வருகிறது. தமிழ்நாட்டில் உழைப்புக்கு மரியாதை குறைந்திருக்கிறது. இந்த மதிப்பீட்டில் சில வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். உழைப்புக்கு இருக்கவேண்டிய மரியாதை தமிழகத்திலே குறைந்திருக்கிறது. ஏன் குறைந்து போய்விட்டது? வேலை செய்கிறவன், உழைக்கிறவன் கேவலமானவன். குறுக்கு வழியில் முன்னேறுகிறவன் கெட்டிக்காரன். எப்படியும் சம்பாதிக்கிறவன் கெட்டிக்காரன். ஒருவருக்கு லாட்டரியிலே பணம் கிடைத்தால் அவருக்குப் பலபேர் வணக்கம் செலுத்துகிறார்கள். பின்னாலே அவன் என்ன கதிக்கு ஆளாகிறான் என்பது வேறு விஷயம். இந்த லாட்டரி சீட்டுகளை ஒழிக்க அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். இந்தச் சட்ட முன்வடிவு சரியானது மட்டுமல்ல. அரசு அதை நிலையாக மேற்கொள்ள வேண்டும். வரி போடுவது மட்டும் போதாது. பல மோசடிகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய வரி வராமல் செய்யும் மோசடிகளைத் தடுக்க வேண்டும். மோசடியான டிக்கெட்டுக்களைக் கண்டுபிடிக்க அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தொழிலாளர்கள், மக்கள் ஒரு இரண்டு ரூபாய், நான்கு ரூபாய்கூட மிச்சப்படுத்தக்கூட முடியாமல் போய்விடும். இன்று சாராயக்கடை, லாட்டரி, சினிமா இப்படி மூன்று வழிகளிலும் அவர்கள் பணம் பறிக்கப்படுகின்றது. உழைப்பாளி மக்கள் இதனால் ரொம்பவும் சீரழிந்து போகக் கூடிய ஆபத்து இருப்பதால், அதைப் படிப்படியாக எடுத்து விட தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அதைத் தடை செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். இப்போது கொண்டு வந்திருக்கின்ற அந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றி அதை முறையாகப் பயன்படுத்த தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

[1984 மார்ச் 8]

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்திலே முதலிலே லாட்டரிச் சீட்டு ஒரு நல்ல நோக்கத் தோடுதான் கொண்டுவரப்பட்டது. பொதுமக்களின் நன்மைக்காக திட்டங்கள் தீட்டி நிறைவேற்றுவதற்காக நிதி திரட்ட வேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடு அன்றைக்கு இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் காலப் போக்கிலே பார்க்கும்போது, லாட்டரிச் சீட்டுத் திட்டம் மக்களிடத்திலே ஒருவிதமான மயக்கத்தை உண்டாக்கி மக்களுக்கு பாதகத்தை உண்டாக்கும் திட்டமாக மாறியிருக்கிறது. ஒரு காலத்திலே யாராவது கஷ்டத்தில் இருந்தால், 'அவன் லாட்டரி அடிக்கிறான்' என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இப்போது லாட்டரி அடிக்கிறான் என்று சொன்னால், அது அவன் கோடிசு வரனாக ஆகிறான் என்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது. இதில் அரசு வரி போடுவதோடு நின்றுவிடக்கூடாது. இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே மிகப் பெரிய பொருளாதார ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது தமிழ்நாட்டுப் பரிசுச் சீட்டுக்கள் மூலமாக அல்ல. மற்ற மாநிலங்களுடைய லாட்டரி சீட்டுக்கள் பல பெயர்களிலே வருகின்றன. நிதியின் பெயரால் லாட்டரிச் சீட்டுக்களை விற்கின்றார்கள். மற்ற பல்வேறு மாநிலங்களுடைய லாட்டரிச் சீட்டுக்களைக் கோடிக் கணக்கில் விற்று, நம்முடைய மாநிலத் தினுடைய பொருளாதாரம் சீர்குலைவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், இந்த லாட்டரிச் சீட்டுக்களை நடத்துகின்றவர்களில் ஹோல் சேலர் தவிர மற்ற அத்தனை பேர்களும் வடநாட்டுக்காரர்களாக இருக்கின்றார்கள். இனிமேல் லாட்டரிச் சீட்டுக்கள் மூலமாக நம்முடைய பொருளாதாரம் சீர்குலைவது மட்டுமல்லாமல், நம்முடைய மக்களுடைய மொராலிட்டியும் குறைகிறது. எனவே நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, மற்ற மாநிலங்களுடைய லாட்டரி சீட்டுக்களை இங்கே விற்பதற்குத் தடை செய்வதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில், மற்ற மாநிலங்களின் பரிசுச் சீட்டுக்கள் விற்பனையைத் தடை செய்வதற்கு மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று உயர் நீதிமன்றத்திலே சொல்லப்பட்டிருந்தது. அதை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற அளவில் மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கோரியது. அதன் பிறகு அந்த அதிகாரத்தைப் பெற்றது. அதுபோல நம் மாநிலம் அந்த அதிகாரத்தைப் பெற்று, அந்த முறையைப் பயன்படுத்தி வெளி மாநிலங்களிலேயிருந்து வருகின்ற எந்தப் பரிசுச் சீட்டுகளானாலும், நாம் அதைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 8]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

லாட்டரிச் சீட்டுக்களைப் பொறுத்தவரையிலே, நம்முடைய மாண்புமிகு அசைச்சர் அவர்கள் வரி விதிப்பு கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். அதுபற்றி லாட்டரிச் சீட்டு நடத்துபவர்கள் சில குறைகளைச் சொல்கின்றார்கள். அது நியாயமா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. இதையெல்லாம் சீர்தாக்கிப் பார்த்து ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும். திட்டவாட்டமான முறையில், மற்ற மாநிலங்களின் பரிசுச் சீட்டுக்களை இங்கே விற்க முடியாத அளவுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று அறிவித்துக் கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பரிசுச் சீட்டு நம்முடைய மாநிலத்திலே அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது வந்தது. இங்கே நல்ல திட்டங்களுக்காக இதை அறிமுகப்படுத்தினார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியோடு, மேலவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : பல மாநில பரிசுச் சீட்டுகள் எல்லாம் தமிழகத்திற்கு வந்து, தமிழகத்திலேயுள்ள எல்லா பொருளாதாரத்தையும் வாரிக்கொண்டு செல்வதைப் பார்க்கிறோம். தமிழக மக்கள் அனைவரும் ஏதோ பரிசுச் சீட்டு வாங்கினால் கோமஸ்வர்களாக, இலட்சாதிபதிகளாக ஆகவிடலாம் என்ற எண்ணத்தோடு பரிசுச் சீட்டை நிறைய வாங்குவதைப் பார்க்கிறோம். தவறான வழக்கமாக இது அதிகமாகப் பரவி வருகிறது. அதனால் பல கஷ்டங்கள் பட்டு, பரிசுச் சீட்டுகளை வாங்கி, இலட்சாதிபதிகளாக ஆகவிடுவோம் என்ற எண்ணத்தோடு பல தவறுகள் செய்யக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே கூடுமானவரையில் சட்டங்கள் அனுமதிக்காவிட்டாலும், மத்திய சர்க்காருடன் கூடிப் பேசி, இங்கே அண்டை மாநில பரிசுச் சீட்டுக்கள் விற்பனை செய்வதைத் தடை செய்யவேண்டும். தமிழகத்திலுள்ள பரிசுச் சீட்டுக்கு இன்னும் அதிகமான பரிசுகளை, கவர்ச்சியான பரிசுகளைக் கொடுத்து, தமிழகத்தின் பணம் தமிழகத்திற்கே சேர வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இந்தப் பரிசுச் சீட்டுக்கு வரி போடுவது நியாயம். இன்னும் அதிகமான வரியை விதித்தால்கூட நல்லதாக இருக்கும். ஆகவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

430 தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984)

[1984 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு திரு எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப்பற்றிப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோருமே இதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக எனக்கு மகிழ்ச்சி, வரவேற்றாலும் அரசு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை அவர்கள் தெரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சனார்த்தனம் அவர்கள் பேசியபோது, இதை ஆரம்பித்து வைத்து அவரே இதை வரவேற்றுப் பேசி, இதிலுள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் நீக்குவதற்குப் போதிய வழி, வகைகளைச் சொன்னார்கள். அதுமட்டுமல்ல. இதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்லி, அதிலிருந்து நாங்கள் ஒளிந்துகொள்வதற்கு விரும்புகிறோமோ என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு இல்லை என்பதையும் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வருகிறபோது, ஒரு நல்ல நோக்கத் தோடுதான் கொண்டு வந்தார்கள். இங்கே எல்லோரும் இன்றைக்கு இந்தப் பரிசுச் சீட்டினால் ஆசைகளை வளர்த்துக்கொண்டு, இதிலே தன்னம்பிக்கை இழந்து, அதிகமான பணத்தை இதிலேயே செலவழிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னபோது, இன்றைக்கு சினிமா, சாராயம், பரிசுச் சீட்டு என்ற இந்த மூன்றும் தான் தமிழகத்திலே முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த மூன்றையும் ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்களா? அல்லது பரிசுச் சீட்டுகளை மட்டும் ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்களா?

திரு ப. மாணிக்கம்: முன்னேறியிருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை மூன்று மயக்கங்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மூன்று மயக்கம் என்று சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் சொல்கிறபோது, அதை எந்த உணர்விலே சொன்னார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் அதையே எடுத்துக் கொள்கிறேன். மூன்றிலுமே சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். பரிசுச் சீட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், இன்றைக்கு அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த எண்ணங்கள் அவர்களிடத்திலே வளர்கின்றன என்று சொன்னால், அது மோசமான விஷயம்தான். ஒன்றைச் சொல்கிறபோது அவர்கள் சொன்ன கருத்தே சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். யார் பிழைக்கத் தெரிந்தவர்கள் என்றால், பிழைக்கத் தெரிந்தவர்களுக்கு வேறொரு வார்த்தை அயோக்கியர்கள். பிழைக்கத் தெரிந்தவர்கள் அவர்கள்தான் என்ற அந்தக் கருத்திலே சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர் சொன்னது கூட, அயோக்கியன் என்றால் பிழைக்கத் தெரிந்தவன் என்பதுதான்.

தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) 431
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984)

1984 மார்ச் 8] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

இன்றைக்கு அப்படித்தான் நாட்டிலே நடக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரி சில பேர்கள் பிழைக்கிறபோது, நல்லவர்கள் பிழைக்க முடியாமலும், அயோக்கியர்கள் பிழைக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். சில இடங்களில் அப்படித்தான் இருப்பதுபோலத் தெரிகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப்போல அவர்கள் மூன்று மயக்கங்கள் என்று சொல்லும் போது, பரிசுச் சீட்டு மயக்கம் இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு பகுத்தறிவுக் கருத்துகளுக்கு அடிப்படை ஸ்டிராங்காக இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். பகுத்தறிவுக் கருத்துக்கு நல்ல அஸ்திவாரம் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாட்டிலே நல்லவர்கள் அதிகமா, கேட்டவர்கள் அதிகமா என்று கேள்வி கேட்கும்போது, பதில் உங்களுக்கே தெரியும். ஆஸ்திரேலியா, பகுத்தறிவு வாதிகளா என்று கேட்டால், பகுத்தறிவு வாதிகளில் நல்லவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம்: துணை தலைவரவர்களே, நாட்டிலே நல்லவர்கள் தான் அதிகம் என்பதால், அவர்களை ஆத்திரிகள் என்றோ நாத்திரிகள் என்றோ நான் கூறவில்லை. நல்லவர்கள்தான் பெரும்பாலும் இருக்கிறார்கள். நல்லவர்கள் அதிகமாக இருப்பதால்தான், குறுக்கு வழியில் செல்பவர்களுக்கு மரியாதை கிடைத்து வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: நல்லவர்கள் மிக அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதனால் குறுக்கு வழியிலே போகிறவர்கள் ஒதுங்கிப் போகிறார்கள் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதாக நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். பரிசுச் சீட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் சொன்னதுபோல, இருக்கும் அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு மாநில அரசு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. எப்படியாவது செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படிச் செய்வது? முடியவே முடியாது. மத்திய அரசுதான் இதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும். இங்கே பேசிய உறுப்பினர்களின் எண்ணத்தைத்தான் நானும் வைத்திருக்கிறேன். எப்படியானாலும் லாட்டரிச் சீட்டு இல்லாமல் ஆக்கிவிட்டால், கிராம மக்களின் பொருளாதாரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நசுங்கிப் போவதைத் தடுக்கும் என்பதிலே எனக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருக்கிறது. இன்றைக்கு 190 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒரு வருடத்திற்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் லாட்டரிச் சீட்டுகள் விற்கப்படுகிறதென்ற கணக்கு வந்திருக்கிறது. அதிலே 9 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நம்முடைய மாநில பரிசுச் சீட்டு விற்கிற

432 தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984)

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1984 மார்ச் 8]

தென்றால், பாக்கி 181 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலேயிருந்து வேறு மாநிலங்களுக்குப் போகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற சட்டத்தைக் கொண்டு, இதற்கு வரியைப் போட்டிருக்கிறோம் என்றாலும், சந்தர்ப்பம் வரும்போது, மத்திய அரசு இதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால் அதை வரவேற்கும் மாநிலமாக தமிழ்நாடு முதலிலே இருக்கும் என்பதைச் சொல்லி, போடப்பட்டுள்ள சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த அரசு முயலும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை ஏதும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்’ என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1984 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்’

தீர்மானம் அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) 433
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984)

1984 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, மீண்டும் நாளை 9—3—1984 வெள்ளிக் கிழமை காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

மின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-39)

6. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

108. கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் 1983 ஆம் ஆண்டிற்கான ஒன்பதாவது ஆண்டு அறிக்கை. (ஆங்கிலம்). (1956 ஆம் ஆண்டு கம்பெனி கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619 (A) பிரிவின் கீழ் அவை முன் வைக்கப்படுகிறது).

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள்.

* 43. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்-சிறப்பு விதித் துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984).

* 44. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1984 ஆம் ஆண்டு அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984).

* 45. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1984).

* 6—3—1984 அன்று மேலவை உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் சுற்றோட்ட முறையில் அனுப்பப்பட்டது.